

30th September 1958]

(After lunch—3-30 p.m.)

VI.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A.—Bills.

THE MADRAS DOWRY PROHIBITION BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 21 OF 1958)

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, under rule 21 (3) of the Assembly Rules, I move—

“ That the Madras Dowry Prohibition Bill, 1958 (L.A. Bill No. 21 of 1958) be taken up later.”

The motion was duly seconded.

The motion was put and carried.

B.—Resolutions.

APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT—
cont.

Mr. SPEAKER : We shall now take up resolutions. The first resolution is that of Sri M. Kalyanasundaram, an unfinished resolution. Last time the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman spoke. If the hon. Member Sri N. K. Palanisami wants to speak, he can speak now.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் 27-8-58-ம் தேதியில் ஒரு லி.ஓ. போட்டு கமர்சியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் உத்தியோகஸ்கர்களில் வேலைசெய்துகொண்டிருந்த 243 ப்யூன்களையும், 140 லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்களையும், 14 பில் கலெக்டர்களையும், அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து வேலையில்லிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். ஏ.ஸி.டி.ஓ., டி.ஸி.டி.ஓ.-க்களுக்கு ப்ரமோஷன் இல்லாமல் மிகவும் அதிகப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ப்ரோமோஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். உண்மையாக இருக்குப் பிறகு, ரீ-ஆர்கனைசேஷன் என்ற பெயரால் 175 பேர்கள் இருந்த லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளுக்குப் பதிலாக, 135-ஆகக் குறைக்கிறார்கள் ; டி.சி.டி.ஓ.-வை எடுக்கக்கொண்டால், 145 பேர்கள் இருந்தவிடத்தில், 149-ஆக அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். அகே நோத்தில், சி.டி.ஓ. கலூப் ராங்கை எடுத்துக்கொண்டால், அதைப் பதினேமிலிருந்து, 37 பேர்களாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பதிகாக டெபுடி கமர்ஷியல் ஆபீசர் என்ற ஸ்தானம் விலே ரூ. 800 முதல் ரூ. 1,000 வரை சம்பளத்தில் புதிதாக அபீசர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அகவே, ரீ-ஆர்கனைசேஷன் என்ற பெயரில் மேலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுத்து விட்டு, கீமே இருப்பவர்களை ரிட்டெஞ்ச் செய்வது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இது இரண்டாவது திட்டக்கின் குறிக்கோளுக்கு விரோதமானது என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமக்கத் தெரியும், ஸென்ட்ரல் பே கமிஷன் 1-1-48-ல் விலைவாசி லிவிங் இன்டெக்ஸ் 260 புள்ளியாக இருந்தபோது, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நியமிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது விலைவாசிகள் ரொம்பத் தூக்கலாக இருக்கிறது. லிவிங் இன்டெக்ஸ் 407 புள்ளி வரையில் ஏறியிருக்கிறது. அன்றிருந்த நிலையில் இன்றைய தினம் வாங்க முடியாத பிழைக்க முடியாத மிகக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதே சமயத்தில், மத்திய சர்க்கார் தங்கள் ஊழியர்களுக்கு முதல் பே கமிஷன் சிபாரிசுப்படி அதிகச் சம்பளம் கொடுத்தது, அதிகப் படியான டி.ஏ.

1100 APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri N. K. Palanisami] [30th September 1958]

கொடுத்தது. இப்பொழுது மறுபடியும் இரண்டாவது பே கமிஷன் போட்டிருக்கிறது, தங்கள் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த. இன்னும் அவர்கள் பென்ஷன் ரூல்களை எடுத்துக்கொண்டால், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் ரூல்கள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக பழைய பென்ஷன் முறையைத் திருத்தி லம்பம்மாசு ஒரு கிராண்ட் கொடுக்கிறார்கள். அதன்மேல் கிராசுயிட் என்றும் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ரூபாய்க்கு ஒன்பது பைசா அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும், இவர்களும் அதைத் தொகையைக் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் வைத்திருக்கக்கூடிய லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் ஸ்கீமும் நம் சர்க்காரும் ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இன்னும், மைசூர், ஆந்திரா, கோளா போன்ற அரசாங்கங்கள், பே ரிவிஷன் கமிட்டி என்று ஏற்படுத்தி, பரிசீலனை செய்து, தங்கள் தங்கள் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நம் சர்க்கார் சொல்வது என்ன? இரண்டாவது பே கமிஷன் சிபாரிசுகள் வரட்டும், அதற்குப் பிறகு பார்க்கலாம் என்கிறார்கள். மைசூர், ஆந்திரா போன்ற சர்க்கார்கள் தங்கள் பே ரிவிஷன் கமிட்டியின் அடிப்படையில் சிபாரிசுகளை மத்திய சர்க்கார் இரண்டாவது பே கமிஷனுக்கு சமர்ப்பித்து விட்டார்கள். நம் சர்க்காரும், நினைத்திருந்தால், அம்மாதிரி ஒரு பே ரிவிஷன் கமிட்டி போட்டு சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்த வழி செய்திருக்க முடியாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் சேலம் மகாநாட்டில் கூட, போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், வேலை நிறுத்தம் செய்வோம் என்று தீர்மானித்தது நமக்குத் தெரியும். ஆகவே, இன்னும் காலதாமதம் செய்தால், மிக அதிருப்தியான நிலைமை ஏற்படக்கூடும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். போதுமான எபிஷன்ஸி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால், அவர்களுக்கு எபிஷன்ஸி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம்தான் இல்லை.

நாம் இரண்டாவது திட்டம் போட்டு நடத்தி வருகிறோம். அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். அதில் அவர்களுடைய பங்கு மிக முக்கியமானது. திட்டத்தை சரிவர நடத்த அவர்களுக்கு ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் நாம் அளித்தாக வேண்டும். ஆகவே, அவர்களுடைய சம்பளத்தை எந்த அளவக்கு, விலைவாசிகளின் உயர்வை அனுசரித்து, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தையும் அனுசரித்து, உயர்த்த வேண்டும் என்பதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சர்க்காரிலே, கடைநிலை ஊழியர்களாக இருக்கக் கூடியவர்களுடையவும், அவர்களோடு ஸெக்ரடேரியட்டில் உள்ள ஊழியர்களையாவும் நிலை நீண்ட நெடு நாட்களாக இந்த சபையிலே, கேள்வி நேரத்திலும், மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களிலும், அங்கத்தினர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சர்க்கார், திரும்பத்திரும்ப ஒரே பதில்தான் தருகிறது, “போதுமான நிதியில்லை” “போதுமான நிதியில்லை” என்று. அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது என்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இந்நாடும், மீண்டும், மீண்டும், திரும்பத்திரும்ப இதையே சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, உறுப்படியாக ஒரு நன்மையும் செய்யவில்லை.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரூ. 12 டி.எ. உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். அதில் சீறான பங்கு மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டது. இதையே ஒரு பேஸ்ட் ப்ரோக்ராமாக வைத்துக்கொண்டு, இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பத்து ரூபாய் டி.எ.-யில் உயர்த்திக் கொடுக்கக்

30th September 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

கூடிய திட்டம் எதுவும் சர்க்காரிடம் இல்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம். அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு, இந்த சட்ட சபையிலே உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ, அதைப் பார்ச்சிலும் மிகப் பெரிய பொறுப்பு, நிர்வாகத்திற்கு, நிர்வாகத்திலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இருக்கிறது.

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அளவில் அவர்கள் நிரந்தரமான அதிருப்தியுடன் இருக்க விட்டுவிட்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் அது மேலும் மேலும் பலவிதமான சிக்கல்களைத்தான் உண்டு பண்ணும். அந்நிலைமை பல சிக்கல்களிலும் ஊழல்களிலும்தான் கொண்டுவரப்படும். குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு விஷயத்தை கவனித்தால் அது எந்த அளவுக்கு அது நமது நிர்வாகத் திறமை குறைவுக்கு காரணமாக இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். இது போன்ற அதிருப்தி காரணம்தான் அப்படிப்பட்ட நிர்வாக திறமை குறைவுக்குக் காரணம் என்று தெட்டத் தெளிவாகக் கூறலாம்.

3.40
p.m.

இப்பொழுது கம்யூனிஸ்ட் டெவலப்மென்ட் ப்ராஜெக்டை எடுத்துக்கொண்டால் பலரும் திரும்பத் திரும்பக் குறிப்பிட்டது ஒன்றுதான். அதாவது அதிலுள்ள நிர்வாக ஊழல். அந்த திட்டத்தின் மூலமாக விவசாயக் கடன் விநியோகிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக ஒரு ப்ளாக் டெவலப்மென்டை எடுத்துக் கொண்டால், அதாவது திருப்பத்தூர் ப்ளாக் டெவலப்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே சுமார் 1-3 லட்சம் ரூபாய் கடனாக விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படி விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்படுத்திய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள செலவு சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. நிரந்தரம் அகாதவர்கள் (டெம்பரரி ஸ்டால்) கடன் கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விநியோகம் செய்வதில் அவர்கள் கால தாமதம் செய்தால் அவர்களுக்கு நீண்ட நாட்கள் உத்தியோகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

பல இடங்களில் ஆறு மாதங்களுக்கு அதிகமாகவும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டு வேலை செய்வதற்கும் உற்சாகம் ஏற்படும். நிரந்தரம் ஆக்கப்படாவிட்டால் வேலை முடிந்தவுடன் தங்களுக்கு வேலை போய் விடுமோ என்ற அச்சத்தால் தங்களிடையே வேலையில் சரியானபடி கவனம் செலுத்தாமல் காலதாமதமும் செய்வார்கள். அதனால் அவர்களை அதாவது ஆறு மாதங்களுக்குமேல் வேலைசெய்து வருபவர்களை உடனடியாக நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டமும் இருக்க வேண்டும்.

சர்க்காரில் இப்பொழுது எவ்வளவோ போஸ்டுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகள் டெம்பரவரியாகவே பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட போஸ்டுகள் நிரந்தரமாக்கப்படாமலேயே இருப்பதால் அவைகளில் வேலை செய்துவரும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தங்களுக்கு எப்பொழுது வேலைபோய்விடுமோ என்ற அச்சம் இருந்து கொண்டேவருகிறது. மற்றும் அவர்களுக்கு தாங்கள் எவ்வளவு நாட்கள் தான் வேலையில் இருக்கப்போகிறோமோ என்ற சந்தேகமும் இருந்து வருகிறது. அதனால் அவர்கள் தங்களிடையே வேலையை எப்படியாவது நீட்டிக்கொண்டே போகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நீட்டிக்கொண்டே போகிறார்கள். திட்ட வட்டமாக ஒரு வேலையைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைப்பது இல்லை.

அடுத்தபடியாகப் பார்க்கப்போனால் இன்றைக்கு உத்தியோகங்களில் ப்ரொமோஷன் கொடுக்கும் முறையில் ஸ்டிக்ட் சீனியாரிட்டியை கவனித்துக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். அது இல்லாது சீனியா

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [30th September 1958]

ரிட்டியை பின் தள்ளிவிட்டு அல்லது யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவருக்குக் கொடுக்காமல் சமார் இருபது அல்லது முப்பது பேர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடியவருக்கு ப்ரோமோஷன் கொடுத்தால் அவருக்கு வேலை செய்வதற்கு எப்படி நம்பிக்கையும் ஊக்கமும் ஏற்படும்? அப்படி அவர்களுக்கு ப்ரோமோஷன் கொடுக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் நம்பிக்கை இழந்து மேலும் அதிருப்தி அடைகிறார்கள். இப்படியும் ஒருபுறத்தில் அவர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக செலெக்ஷன் க்ரேட் வைத்திருப்பதிலும் ஒரு திட்டம் இருக்க வேண்டும். செலெக்ஷன் க்ரேட்டில் Seniormost ஆட்களுக்குத் தான் ப்ரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பழக்கத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படி சீனியர்மோஸ்டாக இருக்கிறவர் தகுதியற்றவராக இருப்பதாகக் கருதினால் அதற்கு அடுத்தபடியாக இருக்கக் கூடியவரை நியமிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் வெளியிலிருந்து கொண்டு வந்து நியமிப்பது என்றால் அது சரியில்லை. ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தால் திடீர், திடீரென்று நியமிக்கிறார்கள். பொதுவாக இதைப் பார்த்தும் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கிறது.

என்.ஜி.ஓ.-க்கள் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நாம் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் சம்பளம் வாங்கி வருவதால் அவர்களுக்கு மாதிரம் ஏன் சங்கம் இருக்கக்கூடாது. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சங்கம் மாவட்ட ரீதியிலும் அங்கீகரிப்பவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். கூலி உயர்வு வேலைப்பளு போன்றவைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இது அவர்களுடைய ஜீவாதாரப் பிரச்சனையாகும். இது போன்ற வாழ்க்கை பிரச்சனையை கவனித்தால்தான் அவர்களும் மக்களுக்கு சேவை செய்கிறோம் என்ற மனப்பான்மையில் இருக்கமுடியும். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை நாம் செய்துகொடுத்து அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டும்.

சோஷலிச அடிப்படையில் நாம் இப்பொழுது இயங்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இப்பொழுது நாம் டிஸ்டிரிக்ட், தாலுகா லெவலில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம், போன்றவைகளை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு நாம் வேலைகளைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களை நாம் கலந்து கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேலை செய்தால் எவ்வளவோ நலமாக இருக்கும். இதைத்தவிர நமது சட்டசபையில் பல திட்டங்களை நாம் போடுகிறோம். அவைகள் எல்லாம் அவர்களுடைய ஆலோசனையும் ஒத்துழைப்பின்றியேரித்தான் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளை நிறைவேற்றுவதில் அக்கரை காட்டுவதற்கு நாம் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் மனது இல்லாமல் வேலை செய்தால், அதனால் எந்த விதமான பலனும் நமக்குக் கிடைக்காது. அவர்கள்தான் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை திருப்திப்படுத்துவதுதான் மிக மிக முக்கியம். ஆதலின் பண நெருக்கடி என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தாமல் இருப்பது மிகவும் தவறாகும். நிதி சம்பந்தமாக எப்படிப்பட்ட நெருக்கடி இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதை அவர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. ஆனால் அதை எப்படி நிவர்த்திக்க முடியும் என்பதும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை கேட்டுக்கொண்டிருப்பது சமீபத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்களாக மாதிரம் அல்ல. அவர்கள் பளிரெண்டு வருஷங்களாகத்தான் பொறுத்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொருளையைச் சோதிப்ப

30th September 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

தற்கும் ஒரு எல்லை உண்டு. அவர்கள் எந்த அளவிற்கு தேச பக்தியுடன் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை கொடுக்கும் அளவில் திட்ட வட்டமாக சில காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும். பல விதத்தில் வரும்படியை தேடி கொண்டு அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்வதற்கு முற்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிகளைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும்.

நமது ராஜ்யத்தில் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகப்படியாக சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் சுமார் 45 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தில் கொஞ்சம் எடுத்து, குறைந்த சம்பளம் இவ்வளவு தான் என்று நிர்ணயம்செய்து, அதற்கு அதிகப்படியாக இருப்பதை எடுத்து, என்.ஜி.ஓக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால், ஒரு ஆளுக்கு நாலணை கூட கிடைக்காது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறினர். இப்படிச் செய்வது சம்பள உயர்வுக்காக அல்ல. அதிக சம்பளத்திற்கு வரமுடிக்கடுவதன் மூலம் அடித்தட்டில் உள்ளவனுக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதற்காக. மந்திரிகள் சம்பளத்தையும் மேல் உத்தியோகஸ்தர் சம்பளத்தையும் குறைப்பதன் மூலம் நாம் குறைந்த வருவாயில் உள்ளவரையும் தியாகம் செய்ய தூண்டியவர்கள் ஆவோம். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் நமக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு என்.ஜி.ஓ. சம்பளத்தை உயர்த்த அதற்கு வேண்டிய வரும்படியையும் அவசியம் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும்.

கழிந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஜாயின்ட் சர்வீஸ் கமிஷனடைய ரெகமெண்டேஷன் வந்ததாகத் தெரிகிறது. அதன்படி பி.ஏ. படித்தவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சீப் செக்ரடரி, டைரெக்டர் செக்ரடரி போன்றவர்கள் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதில் இருந்ததால் அவர்களுக்கு நிதி வருவாய் என்ன என்பது நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருந்ததையாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். அவர்கள் நிதி நிலைமை தெரியாமல் சிபாரிசு செய்திருக்க மாட்டார்கள். பக்கத்தில் இருக்கும் ராஜ்யமாகிய கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே கணிசமாக சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பக்கத்திலுள்ள ஆந்திராவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயும் ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். என். ஜி. ஓக்களுக்கு நம்பிக்கை வரக்கூடிய அளவில், அவர்களுக்கு உத்சாகத்தை தூண்டக்கூடிய அளவில் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு திரிமானம் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் ஒருளவு இங்குள்ள என்.ஜி. ஓக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். நம்பிக்கை வரக்கூடிய அளவில் அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அந்தக் கமிட்டி நிதி நிலைமைகள் எல்லாவற்றையுமே பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆளுங் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிரதிநிதிகளும், எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்களுடைய பிரதிநிதிகளும், என். ஜி. ஓக்களுடைய பிரதிநிதிகளும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். பொருளாதார நிலைமையை பரிசீலனை செய்து எந்த அளவில் அவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்கலாம் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். வாயளவில் செய்யாமல் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை வரக்கூடிய அளவில் கவனம் செலுத்தி நம்பிக்கை வரக்கூடிய அளவில் வருவாயை பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக கவனிக்கிறோம், செய்கிறோம் என்று சொல்லாமல் திட்ட வட்டமாக அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும். பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

1104 APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [30th September 1958]

இப்பொழுது ஏதாவது கவனிக்கிறோம், செய்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு பின்னால் கேட்டால் நாங்கள் என்ன அஷூரன்சு கொடுத்தோமா என்று திருப்பிக்கேட்கக்கூடிய மனப்பான்மையில் இருக்கக்கூடாது. அதை விட்டுவிட்டு இந்தப் பிரச்சினையை சமாளிப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய முன் வரவேண்டும். இதற்கு வாய்ப்பு எப்படி இருக்கிறது, வசதி எப்படி இருக்கிறது என்பதை பரிசீலனை செய்து ஒரு கமிட்டியை அமைக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

3-50
p.m.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே ராஜ்யம் நடைபெறுவதற்கு மிக உதவியாக இருக்கும் ஒரு சமூகத்தினரை நல்லபடி நடத்த வேண்டுமென்பதில் யாதொரு ஆட்சேபணையும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட சமூகத்தை நாம் மூன்று விதமாகப் பிரிக்கலாம். அதாவது நடுத்தர வகுப்பினர், மேலான அந்தஸ்து உள்ளவர்கள், பாமர ஏழை மக்கள், என்று மூன்று பிரிவாக ஒருக்கால் பிரிக்கலாம். இதில் அதிகமாக பணக்காரர்களைப்பற்றி ஒன்றும் இந்த சபையில் நாம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றி பேசவேண்டிய அவசியம் அதிகமாக இல்லை என்று நினைக்கிறேன். நடுத்தர வகுப்பினரைப்பற்றியும், பாமர ஏழை மக்களைப்பற்றியும் நாம் இங்கே பரிசீலனை செய்து அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். எதற்கெடுத்தாலும் நாட்டு ஏழை மக்கள் பட்டினியால் வாடுகிறார்கள். தற்கொலை புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று அடிக்கடி இந்த சபையில் தலைவர்களுடையவும் மற்றவர்களுடையவும் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இதிலே பாமர ஏழை மக்களைப் பற்றி அடிக்கடி இங்கே தினம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலுங்கூட, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகத்தான் சுயராஜ்யம் வாங்கியதாக நாம் ஒவ்வொருவரும்—எதிர்கட்சியாக இருந்தாலும்கூட, யாராக இருந்தாலும்கூட, பொது வாழ்க்கையில் இறங்கிப் பேசக்கூடிய ஒவ்வொரு மகனும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம், செயலாற்றுகிறோம் என்றாலும் கூட, நடுத்தர வகுப்பினருடைய நிலைமையைக்கூட கவனிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது, சில காரணங்களால் நடுத்தர வகுப்பினர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றிப் பேசி தங்கள் கட்சியை முன் வைத்து சண்டை போட்டு, தங்கள் வயிற்றுச் சோற்றைத் தேடிக்கொள்ளக் கூடிய ஆற்றல் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றத்திலே மாபெரும் தலைவர்கள் பங்கெடுத்தது ஒரு பக்கம் இருக்க, அவர்கள் வாங்கித்தந்த சுயராஜ்யத்தை மேம்பட்டு நடத்தி கிடைத்த சுயராஜ்யத்தை நல்லபடி காத்துக்கொள்ளவும், அதன் பலனை எல்லா மக்களும் அடையவும், முன்னின்று, எப்படியோ ஒரு நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு உழுது பக்குவப்படுத்தவேண்டுமோ அப்படி பண்படுத்துகின்ற பல பணிகளில் பல டெக்னிகல் அதிகாரிகள் முதற்கொண்டு பெரும் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகள் இருந்தாலுங்கூட, அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இடைவேலைகளைச் செய்கக்கூடிய நடுத்தர உத்தியோகங்களிலே, கீழ் உத்தியோகங்களிலே அனேக மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சேர்ந்து நன்றாக வாழவேண்டும் என்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியது மிக அவசியமே. ஆனால், அது எந்த அளவு அவசியம், நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம், இந்த சர்க்காரோ அல்லது இதற்கு முன்பு இருந்த சர்க்காரோ அல்லது அகில இந்திய சர்க்காரோ இது விஷயத்தில் அடியோடு பாராமுகமாக இருந்துவந்திருக்கிறதா, தெரிந்தே செய்கின்றதா, தெரியாமல் செய்கின்றதா என்ற பிரச்சினை எல்லாம் கூட நம் போன்றவர்கள் இங்கே சிந்திக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏதோ சாத்தியமாகக் கூறு கம்மியாக இருப்பதிலேலோ, இதைக்காட்டிலும் வேறு சில முக்கியமான அலுவல்களிலேலோ, தேவைகளிலேலோ, இது ஒரு சிறிதளவு பூராவும் கைவிடப்பட்டது, மறுக்கப்பட்டது, என்று சொல்ல முடியாது, சொல்லமாட்டேன், மற்றொருவர் சொன்னாலும் ஒப்பமுடியாது. ஏதோ ஒரு சிறிதளவு அந்த வகையிலே இன்னும்கூட கொஞ்சம் செய்யலாம்.

30th September 1958] [Sri S. Nagaraja Monigar]

ஆனால், அது சாத்தியமாக உடனடியாகச் செய்ய ஏன் முடியவில்லை என்பதை ஒரு மந்திரி சபையால் பல மந்திரி சபைகளும், பல கட்சிக்காரர்களும் இதைக் கவனித்துத்தான் வருகின்றனர்.

இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுடைய எண்ணிக்கை பெரிய அதிகாரிகளைப் போல் அல்ல. சுயராஜ்யம் வந்த பின் பல இலாகாக்கள் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இருக்கும் இலாகாக்களில் சிப்பந்திகள் எண்ணற்றவர்களாகவிட்டார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்கு ஒரு சிறிது உதவுவதானாலுங்கூட, மொத்த தொகை அதிகமாக ஏற்படுகிறது. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு, அந்த அளவு அவசியம் இருக்கிறதா, அதற்கு வேண்டிய பணத்தை எடுக்க முடியுமா, இதைக் காட்டிலும் அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு செய்ய வேண்டிய மேன்மையான, அதி அவசியமான செலவுகள் இருக்கின்றனவா என்பதை இந்தச் சபை சிந்திக்காவிட்டால் வேறு யாரும் சிந்திக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த அவசியத்தைக் கருதி, என். ஜி. ஓ. என்று சொல்பவர்களுக்கு ரூபாய் 12 வரையிலும் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 40 சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு ரூபாய் 12 வரையிலும் கொடுத்திருந்தால், நான்கில் ஒரு பங்குக்குமேல் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதிகம் நெகியவும், அவ்விதமாக வேலைகளும் நடந்து வருகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இவர்களிலேகூட இன்னும் அதிகப் பேருக்குக் குறைந்த சம்பளம் இருக்கிறது. அந்தந்த இலாகாவுக்கு அந்தந்த வேலைக்குத் தக்கபடி ஊதியம் அளிக்கப்படுமே அல்லாமல், எல்லோருக்கும் ஒரே அளவு கொடுப்பது சாத்தியமா என்பதும் இயலாத காரியம். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது லஞ்சம் லஞ்சம் என்று சர்க்கார் இலாகா மிக மோசமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்படியான ஒரு முக்கியமான நிலை இருக்கிறது. அதை நம்பித்தான் நாம் வாழவேண்டாம்.

சாதாரணமாக போலீஸ் இலாகா இருக்கிறது. நாம் ஏதாவது ஒரு இடைஞ்சலில் சிக்கிக்கொண்டால், நம்மையும் அறியாமல் சிலா, நீங்கள் வாங்கிக்கொண்டாவது என்னை விட்டுவிட்டால் தேவலை” என்று சொல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் எத்தனையோ இருக்கலாம். வலிய லஞ்சம் கொடுத்துப் பழக்கக்கூடிய சில இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அத்தகைய பொறுப்பு வாய்ந்த, லஞ்சம் வாங்காமல் இந்த நாட்டினுடைய காவலை நன்றாகச் செய்து நாட்டைத் திறம்பட பாதுகாக்கவேண்டிய போலீஸ் இலாகாவிலே சாதாரண போலீஸ்காரர்களுக்கும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுப்பதைப் பார்த்தால் மிக மிகக் குறைவானது. ரூபாய் 60, 80 என்று ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு தன்னுடைய தொழிலை ஆரம்பிக்கிறார் என்றால், அவர் எந்த அளவு மிக்க பொறுப்பேற்று நல்ல பெரும் பணியைச் செய்ய முடியும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அவருக்கு இருக்கும் ஆபத்துக்கள், இடைஞ்சல்கள் எத்தனையோ. எத்தனை போலீஸ்காரர்கள் பெரிய கூட்டங்களிலும், பெரிய தகராறுகளிலும் சண்டைகளிலும் உயிரை இழந்திருக்கிறார்கள், என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது, இப்படி அவர்கள் செய்யும்படியான பணி ஒன்றுக்கொன்று வெகு வித்தியாசம் காட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது. அங்கே பல தரப்பட்ட இலாகாக்கள் இருக்கும் போது எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே மாதிரியாகச் செய்துவிட முடியாது.

இன்னும், உபாத்தியாயர்கள், மிகத் திறமையாக நமது வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற உபாத்தியாயர்களுடைய வயிறு பட்டினியாக வாடிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் தன்னுடைய வீட்டிலே குழந்தை குட்டிகளுக்கும் கல்யாணம் செய்வது போன்ற பலவித குழந்தைகளில் பள்ளிக்கூடங்களில் வந்து பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக்கொடுத்து எதிர்கால சமுதாயத்தை எந்த முறையில் உருவாக்க முடியும் என்று

1106 APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri S. Nagaraja Monigar] [30th September 1958]

யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். உபாத்தியாயர்களைப் போன்றவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்துவதென்றால், அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அதற்கு அளவற்ற தொகை வேண்டும்.

அதைப்போலவே, கிராமாதிகாரிகள் பல வருஷங்களாகவே சம்பளம் போதவில்லை என்றுச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனேக வேலைகளை அவர்கள் செய்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் அஸ்திவாரமாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல சாரார்களுக்கு இன்னும் அதிகமான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை மறுக்க முடியாது. ஆனால், அவர்களுக்கும் ஓரளவு கொடுத்து, இன்னும் அதிகம் கொடுக்க முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு நாம் கொடுக்கின்ற போது, இன்னும் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், நமக்கு என்ன சுயராஜ்யம் வந்தவுடனே பாலும் தேனும் ஓடிவிட்டது, எடுத்து எடுத்துக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு. சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு, இந்த நாட்டை மிக மேம்படான நிலையில் கொண்டுவரவும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தேவைகளையெல்லாம் நீக்கி, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு ஒன்றுக்கூட நாம் காணாத முறையில், அவர்களை சந்தோஷமாக வசிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நாம் பல திட்டங்களைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் குறைகளே இல்லாத நிலைமையில் வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நாம் வந்து விடாமோ என்பதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது, இன்னும் இருக்கின்றன. தற்கொலைப் புரிந்துகொள்கிறவர்கள், வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், சாதாரணமாக கிராம விவசாய வேலை செய்வதற்குக்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் திருவண்ணாமலை, செங்கம் போன்ற இடங்களில் சலாம் அறுப்பதற்கும், கடலைக்காய் வெட்டுவதற்கும்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லாமல், கூட்டம் கூட்டமாக இரவில் பிச்சை எடுத்துச் சாப்பிடக்கூடிய சமுதாயம் நாட்டில் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறதென்போது, ஏதோ ஓரளவாவது படித்த, படித்தவுடனே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற கூச்சலாக் காணும்போதெல்லாம், உடனே ஏதாவது ஒரு வேலையைக் கொடுத்து, ரூபாய் 30, 40, 80 என்று ஏதோ சம்பளம் கொடுத்து அரை வயிற்றுக் கஞ்சியாவது சாப்பிடுவதற்கு ஒரு வழி செய்து வைத்திருக்கிறதென்போது, இந்த நாட்டில் படித்திருப்பவர்களுக்கும் படிக்காமலிருப்பவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வழி செய்ய வேண்டிய பெரும்பங்கு நமக்கு இருக்கிறது. நாம் சுகமாக வாழும் காலநிலையில் இன்றைக்கு உத்தியோகம் பார்க்க வரவில்லை. நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற சூழ்நிலையில் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறோம் என்று நினைத்து, நாமும் நம்மாலான ஒரு தியாகத்தைச் செய்துதான் ஆக வேண்டும். பத்து, இருபது ஆண்டுகளுக்கு, அதுவும் இந்த நாடு முன்னேறும் வரையில், பின்னால் வரும் நம் இரம் கூட்டத்திற்கு, வருங்கால சந்ததியாருக்கு இந்த நாட்டை நன்றாக அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு, அவர்களும் ஓரளவு சிறிது தியாகம் செய்துதான் பத்து, இருபது ஆண்டுகள் வாழவேண்டுமே தவிர, அதை மறந்து இருப்பது சரியல்ல. பஸ் நிலையத்திலும், ரயில் நிலையத்திலும் இன்னும் எங்கு பார்த்தாலும் பிச்சைக்காரர்கள் கேட்பாரற்ற நிலையில், திக்கற்ற நிலையில், கையிழந்த நிலையில், தொண்டியாரும், முடமாய், எண்ணற்ற மக்கள் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில், எதற்கெடுத்தாலும், அதிகம் அதிகம் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் என்ன ஆவது? அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளலாமோ அல்லாமல், தெரிந்தோ தெரியாமலோ இம்மாதிரி அடிக்கடி ஈடுபட்டுச் செய்கின்ற அவர்கள், அந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் ஏதோ வருகின்றது என்றால், யாரும் வேண்டாமென்று சொல்லமாட்டார்கள். அவர்கள் திறமையாக செயல்படுவதற்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது உண்மைதான். அவர்களுடைய நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்து அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதை சர்க்கார் உணர்ந்து பல்வகையான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறதென்போது அவர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவதும் அல்லது எதிர்க்கட்சி

30th September 1958] [Sri S. Nagaraja Monigar]

காரர்கள் இந்த மாதிரியான ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து பிரேரிப்பதும் சரியல்ல என்றுதான் நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் எல்லோரும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து, அவர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடத் துடித்தாலும் “அப்படிச் செய்யக்கூடாது, நம் சர்க்கார் உங்கள் விஷயத்தில் அதிக அக்கறையுடன் செயல்பட்டு வருகிறது” என்பதாகச் சமாதானமாகச் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு உடையவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். அந்தப் பொறுப்பைச் செய்வதுடன் நம்முடைய நிதி நிலைமைக்கு ஏற்ப அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டியது அவசியமே தவிர, இப்போது இத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து வலியுறுத்துவது அவசியம் அல்ல என்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள கெஜட் பதிவிலலாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக் கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் அவர்களுடைய நிலைமைதான் ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொள்வது நியாயம் இல்லை. இரண்டாவது மகாயுத்தத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையையும், இன்றைக்குள்ள நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும்—அந்தக் காலத்தில் நம்முடைய பெற்றோர்கள் நமக்கு எவ்வளவு வசதிகளும், செளகரியங்களும் செய்து கொடுத்தார்களோ அதில் பத்தில் ஒரு பங்கைக்கூட இன்றைக்கு நாம் நம் குழந்தைகளுக்குச் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலைமையில்லாதான் இருக்கிறோம் என்பதையும் நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். இதில் எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமும் நம் யாரிடத்திலும் இருக்க நியாயம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்து, வாழ்க்கைத் தேவை அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வருவதால் இன்றைக்கு பொதுவாக எல்லா மக்களும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய ராஜ்ய கெஜட் பதிவிலலாத சிப்பந்திகளுடைய நிலைமையை நாம் உணராமல் இல்லை. அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நீக்குவதற்காக நாமும் பலவிதமான செளகரியங்களை செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய பிராந்தியத்திலேயே அருகாமையிலேயே இருக்கிற மத்திய அரசாங்க குமாஸ்தாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது நம் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படி இவர்கள் சம்பளம் ஏற்றத்தாழ்வாக மிக அதிக அளவில் இருப்பது சரியல்ல என்பதும் உண்மைதான். இவை ஒரே வகையில் இருக்கவேண்டும் என்பதிலும் மாறுபாடு இருக்க நியாயம் இல்லை. ஆனால் இன்று நாட்டில் கெஜட் பதிவிலலாத ஊழியர்களிடமும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது போல எண்ணி அதற்காக ஒரு கிளர்ச்சி, இந்தச் சபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பது ஆகிய காரியங்கள் சரியென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. நம் நாட்டில் மற்ற துறையில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்களுடைய நிலைமையையும் கருத்தில்கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனிக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த நாட்டில் பெரும்பகுதி மக்கள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. அவர்களுடைய நிலைமை இன்றைக்கு எப்படி இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டு மக்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கு நாம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதில் நியாயம் இருக்கிறது.

[Sri V. S. Manickasundaram] [30th September 1958]

இந்த நாட்டு ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளை நமது சர்க்காரும் கவனிக்காமல் இல்லை. இவர்களுக்கு எந்த எந்த வகையில் எல்லாம் செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கலாம் என்பதைக் கண்காணிப்புடன் கவனித்துக் கொண்டதான் வருகிறார்கள். அதற்காக மத்திய சர்க்காருடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துள்ள நாம் இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை இந்தச் சபையில் வற்புறுத்துவதில் நியாயமில்லை.

கெஜட் பதவிலிலாத ஊழியர்களுடனே அந்தரங்கமாக நான் கலந்து உறவாடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமை எனக்கு கொஞ்சம் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய நிலைமை கண்டிப்பாக உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை இப்போது போடவேண்டியது அவசியமா என்பதுதான் பிரச்சனை. இதற்குத் தேவையில்லை. இதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்காமல், நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களிடையே பரவலான அதிருப்தியை உண்டாக்காத நிலைமையில் நாம் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்ன பேசுவது, இந்தத் தீர்மானம் இந்தச் சபையில் எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யோசிக்கும்போது எனக்கே ஒரு வியப்பாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற சர்க்கார் இந்த நாட்டில் இருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான என். ஜி. ஓக்களுடைய நிலைமையை கவனிக்காது, புறக்கணித்துக் கொண்டிருப்பது போலவும், அவர்கள் எந்த விதமான வசதிகளும் செய்து கொடுக்க முன் வராது இவர்கள்தான் அவர்கள் விஷயத்தில் அக்கறை கொண்டிருப்பது போலவும் இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த முன் வந்திருப்பதை நான் எதிர்க்கிறேன். இது எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யாது. அவர்களிடத்தில் மேலும் அதிருப்தியை உண்டாக்குவதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் இன்றையதினம் காலையில் 40-வது பிரிவின் கீழ் கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மழை பெய்ய வில்லை, அங்கே வசிக்கின்ற லட்சக்கணக்கான மக்களும், ஆடுமாடுகளும் தீவனத்திற்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் சர்க்கார்—என்பதாக பலபல அவசரமான விஷயங்களையும், கவலை தரும் விஷயங்களையும் குறிப்பிட்டால் முன்னோக்கி இருக்கும் நேரத்தில் ஏதோ கூடவோ குறைவோ—மாதாமாதம் முதல் தேதி பிறந்தால் சம்பளம் என்று இருக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமையை மிகப் பெரிதாக எடுத்துக்காட்டுவதிலிருந்து இதுதான் தெரிகிறது. அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தவேண்டும் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். விவசாய மக்களுடைய பிரச்சனை பெரிய அளவில் இருக்கும்போது, தொழிலாளி மக்களுடைய பிரச்சனை பெரிய அளவில் இருக்கும்போது இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து சர்க்காரைக் கட்டுப்படுத்தி, உடனடியாக இதை அமுலாக்குமாறு வற்புறுத்துவதில் என்ன அவசரம் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனையை சர்க்கார் கவனித்து வருவதாக உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். நிதி நிலைமை என்ன என்று தெரிந்திருந்தும் இப்போது அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்தினால் சர்க்கார் என்ன செய்வார்கள்? புதிதாக வரி மூலமாகத் தான் பணம் திரட்டி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். புதிதாக வரி போடுவது என்றாலும் நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயார் என்று எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொன்னால் நான் நிதி அமைச்சரிடத்தில் “வரி ஏதாவது போட்டாவது இவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்துங்கள்” என்று கேட்டுக்கொள்

30th September 1958] [Sri T. Karia Gounder]

எத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த தேசம் விடுதலை அடைந்த பிறகு, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மத்திய சர்க்கார் அவர்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்களுடன் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்காக சம்பளக் கமிஷனை நியமித்ததுபோல், இந்த மாநில சர்க்காரும் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடன் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கான யோசனைகளைக் கூறக்கூடிய ஒரு சம்பளக் கமிஷனை அமைக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புத்தப்படுகிறது. என். ஜி. ஓ. சங்கத்தார் சென்னைக் கடற்கரையிலும்கூட கூட்டம் கூட்டினார்கள். அவர்கள் சர்க்காரை பயமுறுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தீர்மானங்கள் போடுவதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். சர்க்கார் வேறு, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேறு, பொதுமக்கள் வேறு என்ற அபிப்பிராயத்தை எல்லோரும் விட்டுவிட வேண்டும். சட்டப்படி எங்களுடைய பதவியும் நாட்டை ஆள்பவர்கள் பதவியும் ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு முடிந்துவிடும். பதவிக்காலம் ஐந்து வருடங்கள் தான். ஆனால், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் பதவிக்காலம் அப்படியப்பட்டது அல்ல. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடன் தான்—நிர்வாக இயந்திரம்தான் சர்க்காரின் அணிவாரம், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிப்பதற்கு, சர்க்காருக்கு போதிய பணம் வேண்டும். அதற்கு சர்க்காருக்கு பணம் கிடைக்கச் செய்வதற்காக, எந்த வரிகளைப் போடலாம் என்று எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவர்கள் யோசனைகள் சொன்னால், அந்த வரிகளைப் போட்டு அவைகள் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வாகக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு வருவாய் பெறுவதற்கு சர்க்கார் என்ன வழிவகைகளைக் கையாளவேண்டும் என்று அவர்கள் யோசனை சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு.) “வரி போடலாமா என்றால், அதை ஆமோதிப்பதற்கு இரண்டு கைகளையும் தூக்குகிறேன்.” என்று கணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுகிறார். நாங்கள் எல்லோரும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு விரோதிகள், ஆட்சியாளர்களுக்குத்தான் ஆதரவாளர்கள் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று உத்தியோகஸ்தர்களை இந்த சபையின் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கும் கணம் நண்பர், சர்க்கார் என்ன செய்தால் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்க முடியும் என்ற யோசனையையும் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு 63 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய நமது அரசாங்கத்தார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமானால், சர்க்கார் இன்னும் 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். அந்தப் பத்து கோடி ரூபாய்க்கு எங்கே போவது? அந்தப் பத்து கோடி ரூபாய் சம்பாதிப்பதற்காக சர்க்கார் என்ன வரி போடலாம் என்று கணம் நண்பர் தமது தீர்மானத்தின் யோசனை சொல்லியிருந்தால், நாங்கள் அவரைப் பெரிதும் போற்றுவதற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்போம். வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற யோசனையை அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் கைவிட்டு ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. வேலை நிறுத்தம் செய்து அரசாங்கத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யப் போவதாக கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் சொன்னபோது, அவர்களுக்கு சலுகை அளிப்பதற்கான திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது என்று கணம் நிதி அமைச்சரும் கணம் முதல் அமைச்சரும் சொன்னார்கள்; அவர்கள் அவ்வாறு சொன்னதன் பேரில்தான் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை நிறுத்த யோசனையைக் கைவிட்டார்கள் என்ற செய்தியை நாம் எல்லோரும் பத்திரிகைகளில் படித்தோம். நிதி அமைச்சரிடம் உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலைமையை எடுத்துச்சொல்லி, அவரை, அடுத்து வரவு செலவு திட்டத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கச் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம் என்பதையும், இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்பதையும் கணம் சபாநாயகர் மூலம் இந்த சபையினருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[30th September 1958]

SRI C. N. ANNADURAI : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் உத்தியோகத்திலிருக்கும் அவலநிலையிலுள்ள கெஜட் பதவிலிலாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பிரச்சனையை கவனிப்பதாக, ஆளும் கட்சியினர் இந்த சட்டமன்றத்தில் சொல்லியதுடன் மட்டுமின்றி வெளியிலும் பல்லாண்டு காலமாக பன்முறை சொல்லியிருந்தாலும்கூட, இன்று வரையில் அப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாமல் அவர்கள் ஓரளவு திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்ற ஐயப்பாட்டால்தான், அதைத் தீர்ப்பதற்கான சில யோசனைகளை எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள் சொல்லுவதற்கு வகைசெய்வதற்காகவும், இந்தப் பிரச்சனையை அலசி ஆராய்ந்து பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நல்ல ஆறுதலான திட்டத்தை உருவாக்குவதற்காகவும் ஒரு கமிட்டியை அமைக்கலாம் என்று, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கும் கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் விரும்புகிறார். வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக முன்பு சொல்லிக்கொண்டிருந்த சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு, சலுகைகள் தருவதாக கனம் நிதி அமைச்சர் வாக்களித்து, அவர்களை, வேலை நிறுத்த யோசனையைக் கைவிடச் செய்தார் என்பதை எங்கு முன் பேசிய ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து நான் தெரிந்து கொள்கிறேன். அவர், அத்துடன் மட்டுமின்றி, அதற்காக சர்க்கார்வரி போட்டால் அதை நாங்களெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்றும் சொன்னார். மேலும், ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர், தமக்கு கனம் நிதி அமைச்சரிடம் உள்ள அபாரச் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, வரிகள் போட்டு கெஜட் பதவிலிலாத உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பள உயர்விற்குத் தேவையான பணத்தை பெறச் செய்வதற்கு தாம் அவரை இணங்கவைக்க முடியும் என்றும் கூறினார்.

அவர்கள் அப்படியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னதிலிருந்து கெஜட் பதவிலிலாத சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் தரவேண்டுமென்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொள்கையளவில் என்றும்கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு வழிவகை இல்லாத காரணத்தினால் தள்ளிக் கொண்டு போகிறார்கள் என்பது ஒருபுறத்தில் இருந்து பார்த்தால் நன்கு தெரிகிறது. வேறு சில அங்கத்தினர்கள், எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள் இந்த யோசனையை சொல்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், இவர்களைவிட சமுதாயத்தில் பின்தங்கிக் கிடக்கும் விவசாய பெருங்குடி மக்களிடமிருந்து துவங்கி கோவில் கோபுர வாசலில் இருக்கும் பிச்சைக்காரர்களின் நிலைவரை நண்பர் நமக்கு கவனப்படுத்தினார். அப்படியுள்ளவர்கள் இருக்கும் போது இவர்களைப் பற்றி கவனிப்பானேன் என்று மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துச் சொன்னார். இதில் இருந்து நான் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சி இதற்கு ஏதாவது திட்டவட்டமான தொரு கொள்கையை வைத்திருக்கிறதா? சர்க்கார் ஊழியர்களின் கோரிக்கைகள் நியாயமானதென்று சர்க்கார் சந்திக்கிறார்களா? அப்படி நியாயம் என்று கருதி அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்பொழுது காலமில்லை என்று வாதாடுகிறார்களா, அல்லது காலம் சரியாகியில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னபடி திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றி நாட்டின் செல்வ நிலை சீர்ப்பட பிறகு இதைக் கவனிக்கலாம் என்று இந்தப் பிரச்சனையை ஒத்தி போட்டு வைக்கிறார்களா அல்லது வேறு சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல சமுதாயத்தில் உள்ள மற்றவர்களை நன்கு கை தூக்கி விட்ட பிறகு இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனிக்கலாம் என்று இப்பிரச்சனையை ஊறுகாய் பாணியில் போட விரும்புகிறார்களா என்ற விஷயத்தில், தெளிவற்ற குழப்பமோ என்று ஐயப்படத் தக்க விதத்தில் ஆளும் கட்சியின் போக்கு இருந்து வருகிறது. ஆளும் கட்சியின் போக்கு இப்படி இருந்து வருவது, என்.ஜி.ஓ.க்களின் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கிற குமுறல்கள் என்னென்ன வழிகளில் நாட்டில் வெளிப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். அனாதைகளை கரிய கௌண்டர் அவர்கள் சென்னை கடற்கரையில் கூட கூட்டம் போடுகிறார்களே என்று மெத்த வருத்தத்துடன் சொன்னார்கள். கடற்கரை

APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE 1111
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT

30th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

மாலை வேளையில் ஓய்வு பெறக்கூடிய இடந்தான். அப்படி ஓய்வு எடுக்கப் போகிறவர்கள் ஒரு சிலர் இருப்பதோடு தங்கள் உள்ளக் குழறல்களை வெளிப்படுத்த பலர் கடற்கரைக்கு போகிறார்கள் என்ற நிலையை இந்நாட்டில் உங்கள் ஆட்சி ஏற்படுத்தி விட்டது. உல்லாசத்திற்கு பயன்படுத்தப் படக்கூடிய கடற்கரை உள்ளக் குழறல்களை எடுத்துக் காட்டும் இடமாகி விட்டது, உங்கள் ஆட்சியில். மாற்றுக் கட்சியினர் என்.ஜி.ஓக்களை தூண்டி விடுகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை சொல்லி விட்டு என்.ஜி.ஓக்கள் தங்கள் குறைபாடுகளை தாங்களே எடுத்துச் சொல்லலாமே என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு தடவை இங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் விஷயத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குள்ள அக்களையைவிட எங்களுக்கு அதிகம் இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கும் 12 ரூபாய் உயர்வு எடுத்துக் காட்டவில்லையா என்று பள்ளிவரங்களோடு தனது மனதில் உள்ள நல்லெண்ணத்தையும் இணைத்து கூறினர். அப்படி 12 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்த நிலையில் இயற்கையாகவே வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளிகள் அதிகப்பட்டு போனதால் எட்டளவில்லாத இந்த 12 ரூபாய் பயன் பட்டதெவிர, வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாகி விட்டதால் என்.ஜி.ஓக்கள் அதனால் நல்லமுறையில் பயன் அடையவில்லை. ஆகவே, மறுபடியும் அந்தப் பிரச்சினைப் பற்றி நாம் பேசுகிறபோது ஒருவருக்கொருவர் மனம் விட்டு, ஆளும் கட்சியினரும் எதிர்க்கட்சியினரும், இந்தப் பிரச்சினைப் பற்றி பேசவேண்டும். அப்படி மனம் விட்டு பேசிக் கொள்ள இந்த மன்றத்தை விட இதற்கென்று ஒரு ஆய்வுக் குழு அமைத்து எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும், தேவைப் பட்டால் பொருளாதாரத் துறையில் புது யோசனைகள் சொல்ல என்.ஜி.ஓ. பிரதிநிதி ஒருவரையும் அழைத்து இந்தப் பிரச்சினைக்கு நல்லதொரு முடிவு காணவேண்டும், அதை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் விரும்பமே தவிர ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட போல் சர்க்காரை சங்கடத்தில் ஆழ்த்திவிட வேண்டுமென்பதல்ல எங்கள் நோக்கம். அப்படி சர்க்காரை சங்கடத்தில் ஆழ்த்திவிட வேண்டுமென்று கருதினாலும் அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள உங்களுக்கு எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். பலரது வாத்தின் பலமும் எண்ணிக்கை பலத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உணராமலில்லை. இந்தப் பிரச்சினை மூலம் சர்க்காருக்கு சங்கடத்தை விளைவிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் யாரும் விரும்பவில்லை. சர்க்கார் ஊழியர்கள் அதிருப்திப்பட்ட மனதோடு இருந்தால் சர்க்கார் நிர்வாகம் திறம்பட நடக்காது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார், சர்க்கார் ஊழியர்கள் பத்து, இருபது வருட காலம் வரை தியாக உணர்ச்சியோடு பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்று. அப்படி பத்து இருபது ஆண்டு காலம் வரை தியாக உணர்ச்சியோடு பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அப்படி பத்து இருபது ஆண்டு காலம் இருந்தால் உண்மையாகவே அவர்கள் வாழ்க்கையில் பெரும் சிக்கல்கள் ஏற்படுவது மட்டுமல்லாமல் அவர்களால் சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்படுகிற நமது எதிர்கால சந்ததிகள் மிகுந்த புத்தி குறிய மனதோடுதான் பிறக்க நேரிடும். ஆகையால்தான் இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். பல பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதிலே இந்த சென்னை ராஜ்யம் முன்னனியில் நிற்கின்றது என்று அடிக்கடி அறிவிருத்தி வருகின்ற நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதிலே என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்க வேண்டும். சிக்கல் எங்கே இருக்கிறது என்று அவர் எடுத்துக்காட்டுவார்களெய்யானால், அதைக் குறித்து ஆலோசித்துப் பார்ப்பதிலே எதிர் கட்சிகள் எல்லாம் உண்மையிலேயே அவர்களிடத்திலே நல்லெண்ணம் வைத்திருக்கின்ற காரணத்தினால், ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கின்றன. சம்பளம் அதிகம் தரப்படவேண்டியது நியாயம் என்று அவர்கள் நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ

[Sri C. N. Annadurai] [30th September 1958]

என்பது தெரிய வேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் இடையே பேதம் இருப்பதை நீக்கியாக வேண்டுமென்ற கொள்கை சர்க்காரிடம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த வரையில், மாநில சர்க்காருக்கேற்ற விதிமுறைகளை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வெவ்வேறாக ஆட்சி காலம் முதல் இருந்து கொண்டிருக்கிற விதிகளை—மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்காருக்கு மனம் இருக்கிறதா?—அதை ஏற்றுக்கொள்வார்களா, கொள்கையளவில் என்று அறிய விரும்புகிறேன். நான் குறிப்பிடுவது, இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற 309-வது பிரிவுப்படி ராஜ்ய சர்க்காரிடத்தில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களுடைய நடைமுறை வேலைகளை கவனிப்பதற்கேற்ற புதிய வழி வகைகளை சர்க்கார் கையாளப் போகிறார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டு விட்டால், அதற்குப் பிறகு பணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது என்பது கஷ்டமான காரியமல்ல. நிதி அமைச்சருடைய வேலையே பணம் இருக்கிற இடத்தைப் பார்த்து எடுத்து, பணம் தேவைப்படுகிற இடத்தில் பகிர்ந்து கொடுப்பதாகும். “பணம் எங்கே இருக்கிறது, பணம் எங்கே இருக்கிறது” என்று எங்களைப் போலவே அவரும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது நிதி அமைச்சருடைய வேலை இல்லே என்பதை நம் நிதி அமைச்சர் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சினிமா பாடலிலே வருகின்றார் போன்று “எங்கே தேடுவேன், பணத்தை எங்கே தேடுவேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டு—நாமெல்லாம் இங்கே ரூ. 150 பெற்றுக் கொண்டும், அமைச்சர் அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பெற்றுக்கொண்டும்—எங்கே பணம் இருக்கிறது என்று, தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதை வெளியுலகத்திலுள்ளவர்கள் பார்ப்பார்களேயானால், நம்முடைய திறமையைப் பற்றி ஐயுறுவார்கள். ஆகையால்—இந்தப் பிரச்சனை ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமானதாகாது—இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிற நமக்கு இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கேற்ற திறமை இருக்கிறதா?—அல்லது இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாத அளவுக்குத் திறமை குறைவு இருக்கிறதா? என்பதை உலகத்திற்குக் காட்டியாக வேண்டும். ஆகையால்தான் கொள்கையளவிலே சர்க்கார் திட்ட வட்டமாக என்ன கருதுகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு தடவையும் இந்தப் பிரச்சனை உருவெடுக்கிற நேரத்திலே “எங்களுக்கு இதை கவனிக்க தெரியும், நீங்கள் இதிலே தலையிடவேண்டாம்” என்று ஒரு இடத்திலே சொல்வதும், மற்றொரு இடத்திலே “எதிர் கட்சிக்காரர்களை நாடினால் உங்களுக்குக் கிடைப்பது கூட கிடைக்காமல் போய் விடும்” என்று அவர்களை மிரட்டுவதும், இன்னொரு தடவை விவாதத்தின்போது “இந்தப் பிரச்சனையை முக்கியமான பிரச்சனையா இதைவிட அடிப்படையாகப் பிரச்சனைகள் ஏராளம்” இருக்கின்றனவே, அவைகளை கவனித்து விட்டு இவைகளுக்கு வருவோம் என்று இப்படியே நழுவிக்கொண்டிருப்பதில்தான் அவர்கள் திறமை காட்டுகிறார்களேதவிர, அவர்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதனை திட்டவட்டமாக தெளிவுபடுத்தவில்லை. ஆகையால் நான் முதலில் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது, இந்த சர்க்காருக்கு இந்த விஷயத்தில் என்ன வகையான கொள்கை இருக்கிறது என்பதாகும். இதைத் திட்டவட்டமாக எங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன் வரவேண்டும்.

பொதுவாக சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தும், ஆளும் கட்சியிலிருந்தும், இது வரையில் பேசியவர்கள் இப்போதும், இதற்கு முன்னாலே இந்த மன்றத்திலே எடுத்துப் பேசப்பட்ட காலத்திலேயும், அவர்கள் தந்திருக்கின்ற கருத்துக்களை மூன்று வகைகளாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். ஒன்று, “எங்கள் இடத்திலே போதுமான பணம் இல்லை” என்பது அவர்கள் சொல்லுகிற வாதமாகும். அதனை ஒரு வாதம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று நான் முதலிலேயே சொன்னேன்—பணம் இருக்கிற இடத்தைக் கண்டுபிடித்து எடுப்பதுதான் ஒரு நிதி அமைச்சருடைய வேலை. “வரி போட்டுப் பணம் வாங்கினால் நீங்கள் சும்மா இருப்பீர்களா?” என்று கனம் அங்கத்தினர் கரிய கௌண்டர் அவர்கள்

30th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

கேட்டார்கள்—நிச்சயமாக சும்மா இருப்போம். ஆனால், எந்த இடத்திலே வரி போட வேண்டும் என்பதிலே—எவ்வளவு வரி போடவேண்டும் என்பதிலே—யாருக்குப் போடவேண்டும் என்பதிலே, நமக்குள்ளே அபிப்பிராய பேதம் நிச்சயமாக வரும் என்று இந்த மன்றத்திலே நான் பல தடவைகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். உதாரணமாக, “இந்த மாநிலத்திலுள்ள ஜமீந்தார்களிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிலவுடைமைக்கு நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கிற பணத்தைக் கொஞ்ச காலத்திற்குக் கொடுக்காமல் நிறுத்தி வைத்து, அந்தப் பணத்தை இதற்குப் பயன்படுத்தலாமா? ” என்று கேட்டால், அதற்கு நான் என்னுடைய இரண்டு கைகளையும் தூக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் “ பண்டங்களை வாங்குகின்ற ஏழை மக்களுக்கு விதிக்கப்படுகிற விற்பனை வரியில் இன்னொரு பைசா கூட்டலாமா? ” என்று கேட்டால் “ கூடாது, கூடாது ” என்று தான் சொல்வோம். ஆகையால் “ வரி போட்டால் ஒத்துக்கொள்வீர்கள் ” என்று பொதுப்பணியாகக் கேட்டால் பலன் இல்லை. சாதாரணமாக பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்தில் அதை ஒரு வாதம் என்றும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

முன்பு ஒரு தடவை இதைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், “ நிதி அறிக்கை இருக்கிறது, எதிலே செலவழிக்கிற பணத்தைக் குறைத்து இதற்குச் செலவிடுவது என்று பார்த்து விட்டு வழி காட்டுங்கள்—கல்விக்குக் கொடுக்கின்ற மானியத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கட்டுமா? தொழில் துறைக்குக் கொடுக்கின்ற மானியத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கட்டுமா? இதைக் குறைக்கட்டுமா? அதைக் குறைக்கட்டுமா? ” என்று கேட்டார்கள். உண்மையாகவே ஒரு செலவைக் குறைத்து இதற்குத் தந்தால்கூட சரிக்கட்ட முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்பதை சாதாரணமாக அனைவரும் அறியலாம். ஆகையால் தான் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், வரிகள் மூலமாகத் தான் பணத்தைத் தேட வேண்டும் என்பதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல தடவைகள் இந்த மன்றத்திலே பேசியும் இருக்கிறேன். வரி போடுவதன் மூலமாகத் தான் ஒரு சர்க்கார் தன் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை மாற்றி, வரியோடு, வருமானத்தைப் பெறத்தக்க தொழில்களை நடத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இதனால் இன்னொரு அடிப்படைக் கொள்கையையும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படைக் கொள்கையை—நீங்கள் தொழில் திட்டத்தில் தனியாருக்குச் சில வற்றை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்—பொதுத் துறைக்கென்று சிலவற்றை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்—இதில் மாற்றமே கிடையாது என்று சொல்லுகிற அடிப்படைக் கொள்கையை சற்று மாற்றி, தனியார் துறைக்கென்று ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற—அதிக லாபம் தரக்கூடிய தொழில்—பயிற்சி ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில்—இவைகளை தாங்களே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று என்றைய தினம் இந்த சர்க்கார் கொண்டுவருகிறார்களோ, அப்போது தான் வருமானம் அதிகரிக்கும்—வருமானம் அதிகரித்தால் தான் இவர்களுக்குக் கெல்லாம் பணத்தைத் தர முடியும். கனம் அங்கத்தினர் காரிய கௌன்டில் அவர்கள் வாத்திற்காக வேண்டுமானாலும் சொன்னார்கள் “ வரி போட ஒத்துக்கொண்டால் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லுகிறேன் ” என்று—அவர் சொன்னதினால் நிதி அமைச்சர் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று பொருள் இல்லை—நாங்கள் வரி போட ஒத்துக்கொள்வோம்—இந்த நாட்டில் 3 கோடி தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக தலைக்கு ஒரு ரூபாய் வரி போட வேண்டும் என்று சொன்னால்—நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னால் கூட, நீங்கள் போட மாட்டீர்கள். ஏன் நீங்கள் போட மாட்டீர்கள் என்று சொல்லுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. சும்மா, “ போடுகிறோம் ” என்று வாதத்திற்காகச் சொல்லி விடலாம். இது சுவையளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதாகாது. ஆகவே, சொல்லப்படுகிற முக்கியமான வாதம் பணம் இல்லை என்பது ஒரு வாதமாகாது. மற்றொரு

1114 APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri C. N. Annadurai] [30th September 1958]

வாதம், என்.ஜி.ஒக்கள் பரவாயில்லை—ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதைப்போல அவர்களை விட கஷ்டப்படக் கூடியவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது. முதல் தேதி எப்போது வரும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்—முதல் தேதி சம்பளம் வாங்கி விடுகிறார்கள்—28-ம் தேதி முதல் கடன்காரர்கள் பிடுங்குகிற பிடுங்கல் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியாது. 28-ம் தேதி முதல் கடன்காரர்கள் தொல்லைபடுத்த ஆரம்பித்து, “1-ம் தேதி வரட்டும், 1-ம் தேதி வரட்டும்” என்று சொல்வதை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு சினிமா படத்தையே தயாரித்திருக்கிறார்கள். சினிமாவையே விரும்பாத கட்சியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், கனம் அங்கத்தினர் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்—நான் பார்த்திருக்கிற காரணத்தினால் இதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்—அந்தப் படம் “முதல் தேதி” என்பது. முதல் தேதி ஆனவுடன், ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடாகக் கிடைக்கக்கூடிய தொகையைப் போல பெரும் தொகையை என்.ஜி.ஒக்கள் வாங்கிக்கொண்டு வருவது போலவும், அதைப் பங்கிட்டுப் பங்கிட்டுக் கை ஓய்ந்து போய், “கொஞ்ச நாளைக்கு ஓய்வு இருங்கள்” என்று இவர்கள் அறிவுரை எடுத்துச் சொல்வது “எவ்வளவு கடின நடுத்தயம் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட வாதம் வரும்?” என்று என்னை நானே கேட்கக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, “நாங்கள் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம், திட்டம் பெரிதா? இது பெரிதா?” என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் என்ற பிரச்சனை இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல. எப்போது பேசினாலும்—எந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசினாலும்—திட்டத்தையும் அதையும் இணைத்து இணைத்துப் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுகிற காரணத்தினால் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வேன்—திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டால்தான் திட்டம் வெற்றி பெறும். திட்டம் வெற்றி பெறட்டும், இதை கவனிக்கலாம் என்று சொல்வது சரியான முறை ஆகாது; திட்டம் தோற்றுப் போக இதுதான் முக்கியமான காரணமாக இருக்கும் என்று மிகவும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, என்னுடைய இரண்டாவது பதில்—“உங்கள் திட்டத்திலேயே எங்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது”. ஏதோ, திட்டம் என்றால் நாடு பூராவிலும் சரிவர நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்—எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற மனப்பான்மையிலே பேசுகிறீர்கள். ஆனால், திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற வகையிலும், திட்டம் தீட்டப்படுகிற முறையிலும், திட்டத்திற்காக நீங்கள் செலவழிக்கிற பெரும் தொகையை, சில வேலைகளில் கண்மூடித்தனமாகச் செலவழிக்கிறீர்கள் என்று ஐயப்படுகிற கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள். ஆகையால், “திட்டம் நிறைவேற்றட்டும், பிறகு பார்க்கலாம்” என்று சொல்வது திருப்திகரமான பதில் ஆகாது. திட்டம் ஒரு சமயத்தில் நல்லபடி நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னாலும் கூட, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கேற்ற மனப் பக்குவத்தை சர்க்கார் ஊழியர்கள் பெறவேண்டுமானால், அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தித் தான் ஆகவேண்டும்.

என்னுடைய நண்பர்கள் எனக்கு சொன்னார்கள்—கணக்குத் தவறுதலாக இருந்தால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திருத்துவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு சட்ட பூர்வமான எல்லாவகையான வருமானமும் சேர்ந்து மாதத்திற்கு 130 ரூபாய் கிடைக்கிறது என்றும், மாநில சர்க்காரில் அதே விதமான பணியாற்றப்பவர்களுக்கு ரூபாய் 94 கிடைக்கிறது என்றும், பஞ்சப்படியிலே இருக்கிற வித்தியாசத்தையாவது போக்க வேண்டுமென்று என்.ஜி.ஒக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். 130-க்கும் 94-க்கும் இடையிலே இருக்கும் இந்தச் சிறு வித்தியாசத்தை போக்க குறைந்தது 3 கோடி ரூபாய் தேவை என்று புள்ளிவிவரத்திலே காட்டியிருக்கிறார்கள். “மூன்று கோடி ஈட்பாணை எப்படிப் பெறுவது?—சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தினால்

30th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

இன்றும் சில கோடி ரூபாய்கள் தேவைப்படும் ; அதற்கு எங்கே பணம் இருக்கிறது ? ” என்று நம்மடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில கூட்டங்களிலே சொன்னதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். “ உங்கள் அண்ணா துறையை திட்டம் கேட்டால், கசாப்பு கடை வைக்க சொல்லுகிறான். வேறு என்ன திட்டம் கொடுத்தான் ? ” என்று கூறுகிறார். இன்று காலையிலே ஒரு சர்க்கார் வெளியீட்டை படித்துக்கொண்டிருந்தேன். மாநிலத்திலே கோழிகளைப் பற்றிய வெளியீடு அது. இந்த மாநிலத்தில் கோழிகளினால் மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானமுள்ள முட்டைகள் கிடைப்பதாக கணக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். வளர்க்கின்ற கோழிகளில், ஒரு கோழிக்கு இரண்டு கோழி வளர்த்தால், மூன்று கோழி வளர்த்தால்— எங்கனையோ கோழி வளர்க்கச் சொல்லுகிறார்கள் என்று கோபங் கொள்ளக் கூடாது—கோழி வளர்ப்பைப்பற்றி அறிக்கை வெளியிட்டதன் காரணமாகச் சொல்லுகிறேன்—20 நாட்களுக்கு முட்டை இடுகின்ற கோழி அதற்குப் பதிலாக 40 நாட்களுக்கு மீண்டும் முட்டையிடும். இதனால் இப்பொழுது கிடைக்கின்றதைவிட 2 கோடி ரூபாய், 3 கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் கிடைக்கும். பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று நீங்கள் எடுத்துச் சொல்வது, உங்கள் விஷயங்களிலே அபாரமான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற எனக்கு ரொம்பவும் சந்தேகத்தைக் கொடுக்கிறது. தொழிலில் வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய நல்ல வகையான திட்டங்களை நீங்கள் தீட்டலாம். அதை மெல்லெழுந்தவாரியாக இந்த மன்றத்திலே பேசுவதைவிட, என்னுடைய நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல, இதற்கு ஒரு குழு அமைத்து அதிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களையும் பொருளாதார நிபுணர்களையும் உட்கார வைத்து நாம் அலசிப் பார்ப்போமேயானால், ஒரு சமயம் எங்களுடைய மனதிலே தவறு இருக்குமானால் நீங்கள் நீக்கலாம் ; அல்லது, உங்களுடைய சிக்கலை எடுத்துச் சொன்னால், இது சிக்கல் அல்லவே என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லலாம். எங்கள் விஷயத்திலே கொஞ்சம் நம்பிக்கை செலுத்தி, நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஆனாலும், நாங்களும் அந்தப் பிரச்சினையில் அக்கரை உள்ளவர்கள் என்பதை உணர்ந்து, வேறு எந்த விஷயத்திலே கவலைப்படாவிட்டாலும், அவர்களை தூண்டிவிட்டதக்கவர்கள் என்ற வகையிலாவது கவனித்து, இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய வேண்டுமென்று தவிர, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னால், நாங்கள் கவனிக்கமாட்டோம் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை என்பதை பணிவன்புடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது எத்தனையோ தொழில் துறைகளிலே நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார் தங்களை உட்படுத்திக் கொண்டு, அதன் மூலமாக வருவாய் பெற்று என்.ஜி.ஒக்களின் குறைபாடுகளை தீர்க்க முடியும். தீர்க்க வேண்டும். உடனடியாக சர்க்கார் கங்கள் கொள்கைகளைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக இன்றையதினம் இந்தமன்றத்திலே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிலே திட்டவாட்டமாக அவர்களுடைய கொள்கைகளை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புவது என்னவெனில், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்கள் கோரிக்கை நியாயமானதா என்பதிலே உங்கள் பதில் தெரியவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற இந்த சம்பள வித்தியாசம் அநியாயமானது, இதை நீக்குதல் போக்குதல் வேண்டும் என்பதிலே உங்களுக்கு திட்டவாட்டமாக முடிவு இருக்கிறதா என்று தெரியவேண்டும். இதற்கு பணம் ஒன்று தான் குறுக்கிக்கிறதா, அல்லது உள்ளத்திலே “ வெங்களுக்கு என் தரவேண்டும் ” என்று எண்ணுகிறீர்களா என்று தெரியவேண்டும். இதை விட்டு விட்டு தந்தை தன் மகனுக்குச் சொல்லுவது போல, தாய் தன்னுடைய மகனுக்குச் சொல்லுவது போல, பொதுவாகச் சொல்வது போல நிதி அமைச்சர் “ உங்கள் குறை எனக்குத் தெரியாதா ? ” என்று சொல்லக்கூடாது. அவர்கள் கட்சியில் இருப்பவர்கள் “ உங்களுக்கு மட்டும் தான் குறை, குறைப்பட்டவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சொல்லப் போனால் எங்களுக்கே எகப்பட்ட குறை இருக்கிறது ” என்று எடுத்துச் சொல்லுவதில் பலன் இல்லை. இந்தப் பிரச்சனை நம்மாலே ஆராய்ந்து முடிவு கட்டப்படவேண்டிய பிரச்சனை. ஏனென்றால், சர்க்காருடைய வேலையில்

[Sri C. N. Annadurai] [30th September 1958]

நாளாக நாளாக நுணுக்கங்களும், திறமையும், அறிவும் தேவைப்படுவது வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. “ வெல்பேர் ஸ்டேட் ” கேஷமநல் சர்க்கார் என்று திட்டத்திலே எடுத்துக்கொண்டிருப்பதால், அந்த சர்க்கார் வேலைகள் நாளாக நாளாக வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. வளர்ந்து கொண்டே வருவது மட்டுமல்ல. விரிவு படுவது மட்டுமல்ல, பல்வேறு வகையிலே நுணுக்கங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றன. நுணுக்கமான முறைகளிலே ஆட்சி நடத்தவேண்டிய பொருள் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், அதை நடத்துகின்றவர்கள்—ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போல—அஸ்திவாரம், ஆணியேர் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்—ஆணியேர் பழுதாகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆணியேருக்கு தண்ணீர் உற்ற மறந்து விட்டு, கிளைகளில் எலக்டிரிக் பல்பு பொருத்தி வெளிச்சம் போடுவது தவறு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆணியேர் போல இருக்கிற சர்க்கார் ஊழியர்கள் மனதில் அதிருப்தி எழாத நிலையில்—ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போல: லஞ்சம் வாங்காதவர்களை கிடையாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு லஞ்சம் பரவியிருக்கிறது என்று ஊரிலே உள்ளவர்கள் பேசிக்கொள்ளும் கேவல பொருளாக அவர்களை ஆக்காமல், அவர்கள் உண்மையான உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக இருக்கிறார்கள். அடிப்படை காரியங்களை செவ்வனே நடத்துகிறார்கள் என்று மிக நீண்ட காலமாக புகழ்பெற்று இருக்கும் சென்னை சர்க்கார் ஊழியர்கள், இந்திய துணைக் கண்டத்திலே மிகத் திறம்பட பணியாற்றுகிறவர்கள் என்ற நிலை பெயர் பெற்றிருக்கிற சர்க்கார் ஊழியர்கள், அரசியல் புயல் எத்தனை ஏற்பட்டாலும், அதிலே தங்களை உட்படுத்திக்கொள்ளாத சர்க்கார் ஊழியர்கள், எத்தனை மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் மாறுதலுக்குத் தக்கபடி தங்களையைய மனதிலே பக்குவத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் திறமை படைத்த சர்க்கார் ஊழியர்கள், இவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்துவது அறநெறி நின்று பணியாற்ற வேண்டியது அமைச்சருடைய காரியம். வேறும் புள்ளி விவரங்களை கொடுத்து தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடிய நிதி அமைச்சருடைய காரியம் மட்டும்தான் இருக்கக் கூடாது. அறநெறி நின்று, உள்ளத்திலே உள்ளதை வெளிப்படையாகப் பேசி, இதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு ஒரு தனி கமிட்டி ஏற்படுத்துவது தான் நியாயமானது, தேவையானது, அவசரமானது, கட்சிகளுக்குப் அப்பாற்பட்டது என்பதனை இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்திக்கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் அங்கத்தினர் பேசிய போது நான் பேசியதை பற்றி குறிப்பிட்டார். “ஸ்பிரிட்டை” விட்டு “பாடியை” எடுத்துக்கொண்டது போல பேசியிருக்கிறார்கள். நான் 20 ஆண்டு காலம் கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இந்த சர்க்கார் செய் திருக்கிறது, இன்றைம் செய்கின்றது, என்ன செய்யதாலும் நம்முடைய நாட்டினுடைய நிலைமை, ஊழியர்களுக்கு 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு புரண திருப்தி ஏற்படாது என்று சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. ரூ. 200, 300 சம்பளம் வாங்கும் என்.ஜி.ஒக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிவேன்.

III.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER—cont.

BILLS PASSED BY THE COUNCIL

MR. SPEAKER : Before I call upon the Leader of the Opposition to speak, I have to announce that the Madras Legislative Council has passed on the 30th September 1958 the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958) without any amendment and the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958) without any recommendation.

30th September 1958]

VI.—NON-OFFICIAL BUSINESS—cont.

B.—Resolutions—cont.

APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES IN THE STATE GOVERNMENT—cont.

* SRI V.K. RAMASWAMY MUDALIYAR : சபா நாயகர் அவர்களே, கனம் கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த என். ஜி. ஒக்களின் பிரச்சினையானது, இன்று நேற்று கிளம்பியது அல்ல. அநேக வருஷங்களாக இருந்து வருகிறது. அதுவும் இப்பொழுது சில காலமாகத் தீவிரமாகக் கிளம்பியிருக்கிறது. விலைவாசிகளும் விஷம்போல் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. நல்ல சம்பளம் வாங்கி வரும் கெஜட் பதவியிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட, தங்கள் வாழ்க்கையை நல்ல முறையிலே நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்பட்டு நெருக்கடியான காலமாக இருக்கிறது. இந்தக் காலத்திலே, நம் அரசாங்கத்தின் கெஜட் பதவியில்லாத ஊழியர்களின் சம்பளத்தை கொஞ்சமேனும் உயர்த்தாமல், பழைய சம்பளத்தையே கொடுத்து வருவதைப்பார்க்க ரொம்ப வருந்துகிறோம். இந்தப் பிரச்சினையானது நம் சர்க்காரால் கொஞ்சமேனும் தீர்க்கப்படவில்லை. ஏதோ சமீபகாலத்தில், அவர்களுக்கு வைத்திய வசதியும், கல்வி வசதியும் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, முக்கியமான சம்பளத்தைப் பற்றி கொஞ்சமேனும் சர்க்கார் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. இது ஒரு வருந்தத்தக்க விஷயம்.

4-40
p.m.

மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், நம் சர்க்கார் கெஜட் பதவியில்லாத ஊழியர்களுக்கும், சம்பள விகிதத்தைப் பார்த்தால், எவ்வளவோ வித்தியாசம். மத்திய சர்க்காரில் இருப்பவர்களும், நம் சர்க்காரில் இருப்பவர்களும், ஒரே இடத்தில், ஒரே வேலையை, ஒரே மாகாணத்தில் பார்க்கும்போது, இருவருக்கும் கிடைக்கும் சம்பளத்தில் எவ்வளவு வித்தியாசம் ; அந்த வித்தியாசத்திற்கு என்ன காரணம் ? இதைத்தவிர நம் சர்க்கார் கெஜட் பதவியில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள், ரொம்பவும் திறமை உள்ளவர்கள், திறம்பட வேலை செய்கிறவர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அப்படியிருக்க, ஒரே இடத்தில் வேலை பார்க்கும் இவர்களுக்கு இரண்டுவித சம்பளம் இருப்பது அநியாயமானது. இந்த வித்தியாசமானது எவ்வளவு சீக்கிரம் ஒழியவேண்டுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் ஒழிய வேண்டும். அதிருப்தியடைந்த ஊழியர்கள் எவ்வளவு நாள், தங்கள் வயிறு, வாயைக் கட்டிக்கொண்டு வேலை செய்ய முடியும் ? இம்மாதிரி நிலைமை நீடிப்பதால், லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகமாகிக் கொண்டுபோகும் ; அது சம்பந்தமாகப் புகார்கள் வந்து இருப்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் இதைக் கவனிக்காத காரணம் என்ன ?

“ டாப் ஹெவி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ” (top heavy administration) என்று சொல்வார்கள். அந்த மாதிரி மேல் படியில் அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்கள், அதிகச் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு ஒவ்வொரு இலாகாவிலும், “ டாப் ஹெவியாக ” இருக்கிறார்கள். ஆனால், கெஜட் பதவி இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலைமை கொஞ்சமும் கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அதைத் தீவிரமாக, உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால், மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, பஞ்சப்படி 50 சதவிகிதத்தை சம்பளத்தோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு டி. எ., பென்ஷன், இன்னும் இப்போட்பட்டவைகள் அதிகமாக வருகிறது என்பதை நான் இங்கே அதிகமாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு 100-க்கு 50 சத வீதம் அதாவது ரூபாய்க்கு அரை ரூபாய் பஞ்சப்படி சம்பளத்தோடு சேர்த்ததின் காரணமாக அவர்களுக்கு அநேக வித சலுகைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய சர்க்காரும் அந்த சிட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

**1118 APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT**

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [30th September 1958]

இதைக்கவிர பென்ஷன் கொடுப்பதைப் பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு ஆறில் மூன்று பங்கு, அதாவது 50 சத விதீதம் பென்ஷன் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது எட்டில் மூன்று பங்கு கொடுத்து அந்த வித்யாசத்தை சரிக்கட்ட லம்ப் சம் க்ராடியூட்டியாக கொடுத்து வருகிறார்கள். இப்படி அவர்களுக்கு பல விதமான அனுசூலம் இருக்கின்றன. ஆனால் நம்மிடம் இப்படி இல்லை. நாம் அவர்களுக்கு கால் பங்கு பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். அத்துடன் ரூபாய்க்கு முக்கால் அணவையும் சேர்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். அது லம்ப் சம்மாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் ஏதாவது பிரயோஜனம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் சென்ற எலெக்ஷனுக்கு முன்னதாக அவர்களுக்கு 12 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அப்படிக் கொடுத்துவிட்டு பின்பு கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லி கவனிக்கவே இல்லை. கல்வி வசதி, வைத்திய வசதி கொடுத்திருப்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு மற்றப்படி எந்த விதமான வரும்படியும் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிக் கொடுக்காமல் இருப்பதைப் பார்க்க நாம் எல்லோரும் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைத் தவிர மத்திய சர்க்காரில் பென்ஷன் வாங்கிய பிறகும் கூட ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்கள், மூன்று அல்லது நான்கு அல்லது ஐந்து வருஷங்கள் அவர்களுக்கு வேலை நீடித்து கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது எக்ஸ்டென்ஷன் ஆப் சர்வீஸ் (extension of service) கொடுக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் தான் இங்குள்ளவர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி கொடுத்துக்கொண்டு வருவதால்தான் வேலையில்லா திண்டாட்டமும் அதிகரிக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத்தான் நம்முடைய சர்க்கார் இதைப்பற்றி நன்றாக யோசித்து நம்முடைய என்.ஜி.ஒக்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து வரும் சலுகைகளைப் போன்று உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னபடி முக்கியமாக குழு ஒன்றை உடனடியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். அதில், பொருளாதார நிபுணர்கள் மட்டும் அல்லாமல் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்திருப்பதுடன் என்.ஜி.ஒகவின் பிரதிநிதிகளும் இருக்க வேண்டும். அவர்களும் இருந்தால்தான் அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். மற்றும் நம்முடைய இலாகாக்களில் பல காரியதரிசிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் நாம் கேட்கலாம். ஆகவே இப்படி ஒரு குழுவை உடனடியாக அமைத்து ஒரு விமோசனம் செய்யாவிடால் கடைசியில் அது எந்த விதமான நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைத் தவிர நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரிடம் சென்று நமது என்.ஜி.ஒக்களுடைய பிரச்சனையை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு உண்டான ஏற்பாடும் செய்யவேண்டும்.

தவிர Central Pay Commission அவர்களுடன் கூட ஆலோசனை செய்து ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் இரப்பவர்களுக்கு முகல் Pay Commission அமைத்து ஒரு “ரிலீப்” ம் (relief) கொடுத்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் இரண்டாவது Pay Commission அமைத்து மறுபடியும் அவர்களுக்கு ஒரு “ரிலீப்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவதாக ஒரு பே கமிஷனை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதாக நமக்குக் கேள்வி. அது எப்படி இருந்தபோதிலும் நமக்குத் தெு வரையிலும் ஒரு பே கமிஷனும் இல்லை. இது வரையிலும் என்.ஜி.ஒக்களுடைய கஷ்டங்களைத்தீர்க்க ஒரு விதமான டயர்சியையும் நாம் எடுத்தாக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகக் கருதி அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

30th September 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

இவர்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி இல்லையென்றும் நினைத்தால் அதற்காக எந்தவிதமான வரிசையைக் கொண்டுவந்தாலும் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்ன மாதிரி அவர்களுக்காக எந்த வரி போட்டாலும் அதை கண்டிப்பாக ஒத்துக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அநேக விதமான இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சிலவற்றில் நடை பெற்று வரும் சிலவினங்களைப் பார்த்தால் சிலவற்றை தவிர்க்கக்கூடியதாக இருக்கும். அப்படி தவிர்க்கக்கூடிய சிலவினங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவைகளை நன்றாக பரிசீலனை செய்து அவற்றை குறைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் இவர்களுக்கு கொடுக்க பொருளை சேகரிக்க முடியும். இப்பொழுது நடைபெறுகிற செலவினங்களை நன்றாக ஊன்றிப் பார்த்து அதிலிருந்து கொஞ்சம் தொகையை எடுத்துத், மற்றும் அவசியமானால் புது வரி போட்டும் அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்து முன் வரவேண்டும். இத்துடன் மத்திய சர்க்காருடன் விவாதித்து அவர்களிடமிருந்து ஏதாவது உதவி பெற்று எவ்வளவு சீக்கிரமாக இவர்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக செய்ய முன்வரவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கும் நமது என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் எந்த விதமான வித்யாசமும் இல்லாமல் இரண்டு பேருக்கும் சமமாக இருக்கும்படி சம்பள விகிதத்தையும், பஞ்சப்படியையும், பென்ஷனையும், பிரயாணப்படியையும், உடனடியாகக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். இரண்டு சர்க்கார் ஊழியர்களும் சமமாக இருக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கனம் நிதி மந்திரியைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருவாளர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் அதற்கு அடிப்படையாகச் சொன்ன சில கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாததனால் அல்ல. ஆனால் இவர்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ அது ஒரு கமிட்டியை இந்த சமயத்தில் போடுவதால் ஏற்படாது என்ற காரணத்தால் உடனடியாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தின்படி ஒரு குழுவை நியமிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள், தலைவர்கள் வெகு விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி யாரும் அட்சேபிப்பதற்கு இல்லை. ஏனென்றால் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய நிலைமை கஷ்டமானது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். நானும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையினால் அதற்கு பெரிய விவாதங்கள் செய்து என்னுடைய மனதில் அல்லது சர்க்காருக்கு இந்த மாதிரி அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை எடுத்து விளக்கித்தான் ஆக வேண்டும் என்பது இல்லை என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற பிரச்சனைகளில், அதுவும் முக்கியமான பிரச்சனைகளில், இந்தப் பிரச்சினையும் ஒன்றாக இருக்கிறது. இதை எந்த முறையில் தீர்ப்பது என்பதுதான் இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. இதில் முக்கியமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கஷ்டம் என்னவென்றால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் நம்முடைய அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய வருவாய் வித்யாசத்தைப்பற்றி நாம் பேசுவதால் அந்தக் கஷ்டத்தை இன்னும் அதிகப் படுத்துகிறோம். எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக கஷ்டப்படும்போது அந்தக் கஷ்டத்தை நாம் ஓரளவு சகித்துக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் நம்மைப் போன்று இருக்கக்கூடிய ஒருவர் பக்கத்து வீட்டில் இருக்கக்கூடியவர், நாம் செய்யக்கூடிய வேலையைக் காட்டிலும் குறைவாகச் செய்துவிட்டு

APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT

[Sri C. Subramaniam] [30th September 1958]

அதிகமாக ஊதியம் பெரும்போது அதைப் பார்க்க, நமது கஷ்டம் இன்னும் அதிகமாகத் தோன்றுகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு உண்மையிலேயே இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் அடையும் ஊதியத்திற்கும், நமது அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் அடையும் ஊதியத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதுதான் இன்னும் ஒரு கஷ்டமான நிலையாகத் தோன்றுகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே, இன்றைக்கு உண்மையிலேயே இருக்கும் பிரச்சனை, மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் நம்முடைய அரசாங்கத்திலே இருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம்தான். அதுதான் இந்தப் பிரச்சனையை இன்னும் கஷ்டமானதாகக், நிலைமையை இன்னும் அதிகரிக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தைப்பற்றி ஏதோ புள்ளி விவரம் கொடுத்தது உண்மையா என்று கேட்டார்கள். அதற்குமேல் புள்ளி விவரங்கள் தயாரித்தோம். இதைப்பற்றி ஒரு அறிக்கையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் திட்டக் கமிஷனுக்கும் சமர்ப்பித்தபோது சில புள்ளி விவரங்களை அதிலே நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதைக் கருதி, எவ்வளவு அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்று கருதி, புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறேன்.

“The size of the disparity in total emoluments (pay and allowances including Dearness Allowances) between Central Government employees and State Government employees in Madras State has been, until recently, of the order indicated by a few examples given below :—

(i) Peons in the Central Services were paid from Rs. 70 to Rs. 75, while peons in the State Services were paid from Rs. 39 to Rs. 47. The disparity was over 70 per cent and ranged (in amount) from Rs. 28 to 31.”

அதுவும், கீழ்ப் பகுதியிலே இந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏதோ ரூ. 1,000 வாங்குகின்றவர்களுக்கு ரூ. 1,025 அல்லது ரூ. 1,050 என்று உயர்த்திக் கொடுப்பதன் மூலம், ரூ. 25 முதல் ரூ. 50 வரையில் வித்தியாசம் இருந்தால், அதிகமாகப் பாதிக்காது. ஆனால், அடிப்படைச் சம்பளமே ரூ. 31 முதல் ரூ. 47 வரையில் வாங்குகின்றவர்களிடத்திலே ரூ. 28 லிருந்து ரூ. 31 வரைக்கும் வித்தியாசம் இருக்குமானால், அந்த வித்தியாசம் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்பதை நாம் ஒருவாறு உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

“(ii) Peons in the Central Services were better paid than all attenders, all police constables, most elementary school teachers and some among the Police head constables in this State, as shown below :—

Category.	Total emoluments.	
	Minimum.	Maximum.
	RS.	RS.
Attenders	46	57
Police constables	52	65
Higher Elementary grade teachers	52	75
Head constables	65	98
Secondary grade teachers ..	70	117

30th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

(iii) Lower division clerks of the Central Services were paid from Rs. 110 to Rs. 190 in the mufassal districts and Rs. 126 to Rs. 215 in Madras City. The corresponding range of total emoluments for lower division clerks of the State Services was Rs. 70 to Rs. 117 in the mufassal districts, Rs. 76 to Rs. 126 in non-Secretariat offices in Madras City and Rs. 82 to Rs. 136 in the Secretariat offices. At this level, the disparity was of the order of 50 to 60 per cent; ranging (in amount) from Rs. 40 to Rs. 89.

(iv) Lower division clerks of the Central Services are better paid than upper division clerks of the State Services, whose range is Rs. 107 to Rs. 140 in mufassal districts.

(v) The story is the same about Postal and Railway employees. As these employees are distributed all over the country-side, they constitute a constant reminder of the disparities and cause continual irritation.

I am glad it stops with 'irritation'.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : யாருடைய ரிப்போர்ட் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திட்டக் கமிஷனுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நம்முடைய ரிப்போர்ட்.

ஆகையால், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஊழியர்களுக்கும், நம் முடைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் இடையே இருக்கின்ற சம்பள வித்தியாசம், அதுவும் கீழ்ப்படியிலே இருக்கின்றவர்களிடையே சம்பள வித்தியாசம்—மேல் படியிலே வித்தியாசம் இருப்பதைப்பற்றி நான் அதிகமாக கவலைப்படவில்லை—அதிகமாக ஏற்படும்போது, அதனாலே, மனதிலே கசப்பு ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, இன்னும் பல்வேறு உணர்ச்சிகளும் ஏற்படும் என்பதிலே சந்தேகம் சீடையாது. ஆகையால், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்கள் கேட்ட முதல் இரண்டு கேள்விகளுக்கு உடனடியாக நான் பதில் சொல்லிவிட முடியும். நான் சொன்னதிலிருந்தே பதில் என்ன என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகையால், நம்முடைய ஊழியர்கள் இன்னும் அதிகமாக ஊதியம் கேட்கிறார்கள் என்றால், அதில் நியாயம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் அநியாயம் என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராயமேதும் இருப்பதற்கே இடமில்லை.

அந்த வித்தியாசம் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றியும் நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதற்கு முக்கியமான காரணம், 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே யூனியன் சம்பளக் கமிஷனாலே இந்த வித்தியாசம் அதிகமாகப்பட்டது. அப்பொழுது அந்த சம்பளக் கமிஷன் வந்தபோது, அப்பொழுது நிர்வாகத்தில் இருந்தவர்கள், அதனுடைய சிபார்சை இரண்டு பகுதிக்கும் பிரயோகித்திருக்கவேண்டும். ராஜ்ய சர்க்காரிலே இருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கும் ஊழியர்களுக்கும், இரண்டு பேருக்கும் ஒரேயடியாக அந்தச் சிபார்சுகளை அமுல் நடத்தியிருப்பாரானால் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த வித்தியாசமும் ஏற்பட்டிருக்காது. ஆனால், அப்பொழுது இருந்த நிலைமையிலே மத்திய அரசாங்கத்திலே மட்டும் அமுலுக்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள் ; ராஜ்ய சர்க்காரிலே இருக்கின்றவர்களை அப்பொழுது கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஆகையால், அதற்கு முன்பே சிறிது வித்தியாசம் இருந்தது. அதாவது 1947-ம் வருஷத்திலே.

**APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT**

[Sri C. Subramaniam] [30th September 1958]

ஆனால், அந்த சமயத்திலே, இருக்கும் சூழ்நிலையிலே, என்ன காரணத்தினாலோ அந்த சிபார்சுகளை எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்திய காரணத்தினால், முன்பு சிறிதாக இருந்த வித்தியாசம் பெரிதாகி இன்றைய காலத்திலே மட்டுமல்லாமல் உள்ள வித்தியாசமாக காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான், இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து, இதற்குப் பிறகு முடிவுகாண வேண்டியது அவசியம். முடிவு காணவில்லை, நிர்வாக இயந்திரத்தையே பெரிதும் பாதிக்கும் என்ற கருத்தை பிளானிங் கமிஷனுக்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் எடுத்துச் சொல்லி, இதற்கு ஏதோ தனிப்பட்ட ஒரு ராஜ்யம் மட்டும் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து, ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்யக்கூடிய காரியம் அல்ல, அகில இந்திய ரீதியிலே, இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கும் நிலைமை மட்டுமல்ல, நமக்கு அண்டையிலே இருக்கும் பல ராஜ்யங்கள்—ஏதோ ஒன்றிரண்டு ராஜ்யங்களைத் தவிர—மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களிலேயும் இதே நிலைமை நீடித்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே அதற்கு என்ன பரிகாரம் என்பதைப்பற்றி ஒரு ராஜ்ய சர்க்கார் மட்டுமல்ல, அகில இந்திய ரீதியிலே இதற்கு முடிவு காண வேண்டியது அவசியம். இதற்கு நிதி அவசியம், அகில இந்திய ரீதியிலே எப்படி நிதியைத் திரட்டுவது, எந்த நிதியை ஒதுக்குவது என்பதைப் பற்றியும் முடிவுகாணவேண்டுமென்ற முறையிலே தான் இதுவரையிலும் பிளானிங் கமிஷனித்திலேயும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலேயும் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் சார்ந்த நான் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன்.

புண்ணிலே கோலைக் கொண்டு குத்துவதுபோல, சம்பளக் கமிஷன் நியமித்து, மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊதியம் போதாது, உடனடியாக ஐந்து ரூபாய் நிவாரணம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொடுத்தபோது, ராஜ்யங்களிலே வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களையே நிலைமையைக் கொஞ்சங்கூட யோசிக்காமல் அவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுத்ததைப் பார்த்துப்போது, அகில இந்திய ரீதியில் இதைக் கவனிக்கப் போகிறார்களா என்ற சந்தேகம் கூட பலருக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால், இதைப்பற்றி மறுபடியும் எடுத்துரைத்ததற்குப் பிற்பாடுதான் மத்திய சம்பளக் கமிஷன் நிறுவும்போது, அதற்குக் கொடுத்த டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸைப் பார்ப்போமானால், ராஜ்ய சர்க்காரிலே இருக்கும் ஊதியங்களையும் அனுசரித்து அவர்களுடைய சிபார்சு அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இன்றைக்கு நாம் உடனடியாக இதில் தீர்வு காணவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இதற்கு நாம் தனிப்பட்ட முறையிலே ஏதோ ஒரு குழுவைப்போட்டு ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருப்போமா, அல்லது

SRI M. KALYANASUNDARAM : இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் ஏற்பட்டபோது ராஜ்ய சர்க்கார் ஏதாவது மெமொரான்டம் கொடுத்திருக்கிறார்களா ? அல்லது அவர்கள் ராஜ்ய சர்க்காரிடமிருந்து எலிடென்ஸ் எடுத்திருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் கேள்வித்தான் அனுப்பியிருந்தார்கள், அதற்கு நாங்கள் பதில் அனுப்பியிருக்கிறோம்.

அதற்குள் இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ராஜ்ய சர்க்காரைக் கலந்தாலோசிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் எனக்கு அழைப்பு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதக் கடைசியிலோ அல்லது அடுத்த மாத முதல் வாரத்திலோ அவர்களிடத்திலே இதைப்பற்றி விவாதிப்பதாக முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வோரு ராஜ்யமாக அவர்கள் கூப்பிட்டுப் பேசப் போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு அழைப்பு வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி நாம் முன்பு கொடுத்திருக்கும் யாதாஸ்து அடிப்படையிலே விவாதிக்கப் போகிறோம். இப்பொழுது புதிய விஷயங்கள் ஏதாவது விவாதிக்கப்பட

1123

**APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE AND MAKE
RECOMMENDATIONS REGARDING SERVICE CONDITIONS AND
SCALES OF PAY OF ALL CATEGORIES OF EMPLOYEES
IN THE STATE GOVERNMENT**

30th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

இருக்கலாம். அவர்கள் அழைத்திருக்கிறார்கள். தேதி நிச்சயமாகவில்லை. இந்த மாதக் கடைசியில் இருக்கும் ; அல்லது நவம்பர் முதல் வாரத்தில் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆகையால், அவர்கள் கூடிய சீக்கிரத்திலே எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து அவர்களுடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கப் போகிறார்கள். அதற்காகத்தான் அவசரமாக இந்த மாதக் கடைசிக்குள்ளாகவே இருந்தால் சௌகரியம் என்று வலியுறுத்தி எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இன்றைக்கு இதில் இருக்கும் பிரச்சினையைத் தெரிந்துகொள்ளாத முறையில் எங்களுக்கும் கடும் மனம் இருப்பதுபோலவும், இங்கு எதிரிலே இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் உருகும் மனம் இருப்பது போலவும் பேசி, இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது என்று யாராவது நினைத்தால், வேண்டுமானால் அரசியல் காரணத்திற்காக, அரசியல் பிரசாரத்திற்காகப் பேசலாமே தவிர, அது உண்மையாக இருக்க முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனுடைய நகல் ஒன்று இங்கு மேஜை மேல் வைக்கப்பட்டிருந்ததை எல்லோரும் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் மட்டும் கவனிக்கவில்லை போலும். அரசாங்க ஊழியர்களிடத்திலே இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுகிறவர்கள் அவர்களுடைய ஊதியத்தைப்பற்றிய இவ்வளவு முக்கியமான தஸ்தாவேஜி மேஜைமேல் வைக்கப்பட்டபோது, அதைக் கவனிக்காமல் இருந்திருக்கிறார்களே என்பதுதான் எனக்குக் கொஞ்சம் கவலையாக இருக்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM : Sir, when was this statement placed on the table of the House?

SRI M. KALYANASUNDARAM : It was placed on the table of the House on the 18th March 1958.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தவர்களும் அரசாங்க ஊழியர்கள் பேரில் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து நன்றாக விளங்குகிறது.

MR. SPEAKER : It is now 5 o'clock. According to the rules ordinarily the House will have to rise now. The Hon. Minister has got to finish his reply. The Mover of the resolution has got the right of reply. The Hon. Minister has got the right of a further reply. May I therefore suggest that we continue the discussion on the next non-official day?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Wednesday, the 29th October 1958.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports and other papers.

54. *The Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958).*